



Detalj s izložbe Marijana Vejvode »Eko-muzej«

gada neke duboke i vrlo prisutne potrebe suvremenog čovjeka.

Posjetilac »Vejvodinih lokaliteta« našao bi se sudionikom u životu jedne drukčije zajednice – samodostatne, okrenute svojim prirodnim resursima i kroz povijest baštinjenim umijećima i znanjima (s mogućnošću njihovog nadrastanja, naravno). Učeći od lokalnih zanatlja, npr., osobno bi se oprovabao u savladavanju određenih tradicionalnih vještina. Još i prije nego je nastao, ovaj »muzej« planira kako bi posjetioča aktivirao pri svojoj vlastitoj izgradnji!

Tako će postupno narastati kroz prisan medusoban odnos posjetilaca, lokalnog stanovništva i prirodne okoline koja ih okružuje.

Naslijedeno kulturno dobro shvaćeno je, na ovaj način, kao gospodarska vrijednost, a ujedno mu je produžen i životni vijek. Naime, uza sav naizgled utopijski svoj sjaj, ovaj projekt ima i vlastitu ekonomsku računicu, baziranu na posebnoj vrsti – u svijetu vrlo traženog – turizma.

Za razliku od tradicionalnih muzeja koji nude segmentirana znanja i iskustva, ovakav model ponudio je jednu novu KVALITETU ŽIVLJENJA. »Sudjelovanje« nasuprot »promatranju«.

Sudjelovanje u jednom cijelovitom i sagledivom egzistencijalnom procesu u prirodnoj sredini, sudjelovanje kao aktivna nadopuna energije ispraznjenih svakodnevnim radom.

Sudjelovanje, u kojem se praksom i razgovorom, na direktniji način osvješćuju i nadilaze vrijednosti zatečenog i stečenog znanja i iskustva.

Na koji sad način, nakon ovoga, misliti o vlastitom muzeju, onom u kojem radimo – njegovoj uključenosti u život? Odgovor na ovo pitanje vjerojatno bi doveo u naše ustanove i ovu – »Vejvodinu« – publiku.

nosti, te planovima do kraja godine. U kolaž-emisiju radio-stanice Virovitica vikendom, osim uobičajenih raznovrsnih nagradnih pitanja, u dogovoru s voditeljem emisije, uvrstili smo i pitanja vezana uz virovitički Gradski muzej. Odgovore su slušaoci mogli javljati direktno telefonom u emisiju, a točni su odgovori bili nagrađeni ispunjavanjem »glazbene želje« slušalača. Na osnovu prethodnih razgovora i dogovora kustosa arheologa s pedagozima osnovne škole i Centrom za odgoj i usmjereno obrazovanje na Dan muzeja razaslan su upitnici-pristupnici za arheološku grupu učenicima sedmih i osmih razreda osnovne škole i prvom razredu kulturološkog smjera Srednjoškolskog centra. Zbog zainteresiranosti učenika, arheološka grupa pri Muzeju odmah je započela s radom.

Ne moramo posebno napominjati da je razgledanje stalnog postava Muzeja bilo cijeli dan besplatno za posjetioce, a prigodna izložba nije mogla biti postavljena, jer je izložbeni prostor bio upravo u pripremanju za izložbu dječjih crteža za Dan mladosti.

Obilježavanje Dana muzeja u Virovitici 1987. godine

Silvia Jancevski

Centar kulture r. j. Gradski muzej,
Virovitica

Primljen: 11. 12. 1987.

Kadrovskim jačanjem Gradskog muzeja u Virovitici i u skladu s širenjem vidokruga muzejskih djelatnosti posljednjih godina u sklopu Centra kulture više se posvećuje pažnja i Međunarodnom danu muzeja.

Tako je u lokalnom **Virovitičkom listu** objavljen općenit članak o muzejima. Naime, taj nam je dan bio povodom za izlaganje o postanku muzeja, njegovoj evoluciji tijekom stoljeća, kao i o zasluženom mjestu koje danas imade u društvu s naglašenom znanstveno-istraživačkom, kulturnom i pedagoškom ulogom.

Prikazan je kratak pregled od grčkog **museiona**, prebivališta muza u staroj Grčkoj, srednjeg vijeka, kada se sakupljanje rariteta ograničuje na predmete sakralnog karaktera. U renesansnom razdoblju budenjem duhovnih vrijednosti budi se i zanimanje za muzejsku djelatnost, a osniva se i prvi muzej – Kapitolski muzej. Nova koncepcija muzeja, koja se protivi ukusu sakupljača, kao jedinom kriteriju u izboru predmeta, kolekcijama radi zabave, javlja se u 19. st., a osobito je vezana uz pokret i ideje francuske buržoaske revolucije.

Na radio-stanici Virovitica u emisiji **Kultura četvrtkom** emitirana je emisija s temom o Međunarodnom danu muzeja. Nakon uvodnog, općenitog dijela rukovodioca radne jedinice Gradski muzej, pojedini kustosi (povjesničar, etnolog, povjesničar umjetnosti i arheolog) izvještavali su o svojoj djelat-

Prijedlog za fleksibilniji odnos prema radnom vremenu kustosa

Durđa Knežević,

Muzej revolucije naroda Hrvatske,
Zagreb

Primljen: 21.8.1987.

S obzirom na **beziznimne** pozitivne primjere fleksibilnog tretmana radnog vremena u svim ustanovama muzejskog i srodnih tipova (arhivi, instituti, biblioteke i sl.) na području Zagreba i Hrvatske (o jugoslavenskom i svjetskom primjeru da i ne govorimo), smatramo potrebnim elaborirati zbog čega je ta problematika ponegdje (MRNH u Zagrebu, primjerice) postavljena na bioraktskoj a ne na funkcionalnoj osnovi te je stoga destimulirajuća i kontraproduktivna.

Ponajprije je evidentno – na osnovu sistematizacije radnih mesta kustosa – da se dio poslova **ne može** obavljati u prostorijama muzeja jer su svojim karakterom znanstveno-istraživački, kreativni, i organizacijski te prepostavlju korištenje ostalih znanstvenih institucija, biblioteka, arhiva, odnosno uspostavljanje radnih kontakata s drugim radnim organizacijama i pojedincima. Takvi se oblici rada, ukoliko uznaostojimo na njihovim kvalitativnim efektima, **ne mogu** ograničiti vremenskim kriterijima u čvrsto utvrđene okvire. Ukoliko se to ipak učini, bitno se promašuje – da ne kažemo degradira –